

תת"ע 6661/09 - אבו אל היג'א והיב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6661-09-20 מינהל מדינת ישראל נ' אבו אל היג'א
תיק חיצוני: 60250779216

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
מבקש אבו אל היג'א והיב
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר התאזרחות המבוקש ביום 06.12.2020.

המבקש קיבל דוח המיחס לו עבירה של נהייה ברכב שנמסרה עליו הودאת אי שימוש בניגוד לתקנה 308(ד) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961

ביום הדיון לא התאזרחו המבוקש וב"כ בבית המשפט, ומשכך נשבט המבוקש בהעדתו ונגזרו עליו פסילה למשך 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ל"י.

לטענת ב"כ המבוקש אי התאזרחותו נבעה מטעות ביוםנו. כמו כן לטענתו העונש שנגזר על המבוקש חמור ביותר במיוחד נוכח העובדה שלטענתו לא ביצע את העבירה.

דין והכרעה

סעיף 130 (ח) לחס"פ קובע, כי נאשם שאינו מתאזרב לשפטו ונדון בהעדרו רשיי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאו התאזרחותו וה תנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ברע"פ 9811/09 סמיימי נ' מדינת ישראל מיום 29.12.09 נקבע:

"לכל אדם הזכות ליוםו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התאזרחות של אדם מדין אליו זמן כדי עלולו להוביל להתראה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאו התאזרחותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאו התאזרחות המבוקש

עמוד 1

ההודעה על מועד הדיון נמסרה לב"כ המבוקש.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון לבדה, אף אם אירעה בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התיאצבות לדין שנקבע בעניינו של הנאשם, כאשר דין דומה יכול גם באשר לטענות מושדרית של עורך הדין המציג אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003, רע"פ 4448/09 **קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל** מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 **אבטה מלקטו נ' מדינת ישראל** מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17 **מקסים סדובי נ' מדינת ישראל** מיום 19.12.2017).

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבוקש כדין וכי לא קיימת בידי המבוקש סיבה מוצדקת לאו התיאצבותו.

חישש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאו התיאצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדיון שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (24.4.2018)).

כפייתו של המבוקש ביצוע העבירה הינה כללית, נתענה בעלמא ולא נתמכה בראיות לביסוסה. חרב עברו התעבורתי של הנאשם הוטלה עליו פסילת המינימום הקבוע לצידה של העבירה.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדיון לא יגרום לחישש לעיוות דין שייגרם למבוקש.

לנוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מצירות תשליך ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"א, 17 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.